
• Jaarlijkse tuinvogeltelling van de Vogelbescherming in Didam

• Mezen doen zich tegoed aan zakken vol pinda's, terwijl vogelteller Trudy Reesing met verrekijker nauwlettend haar achtertuin in de gaten houdt.
foto's Theo Kock

De koolmees herken je aan zijn stropdas

De koolmees herken je aan zijn stropdas

Een half uurtje vogels tellen in eigen tuin. Trudy Reesing geniet van elke minuut. "Het blijft geweldig."

DOOR KEES VERSCHUUREN

Wie de tuin van Trudy Reesing ziet, snapt het direct. Zakjes met vetbollen en pinda's deinen in de wind, de begroeide pergola fungeert als een perfecte landingsbaan en struiken zijn er in alle soorten en maten. Hier wonen liefhebbers van vogels.

Achter het glas, bij de warme kachel, zit de 55-jarige Didamse klaar in haar fauteuil, een vel papier en een verrekijker onder handbereik. Het half uur tellen kan beginnen. "Vandaag is het natuurbeleving vanuit de luie stoel", zegt ze met een goed humeur en een brede lach.

Reesing is een van de duizenden deelnemers aan de jaarlijkse tuinvogeltelling van de Vogelbescherming. "Leuk om te doen en niet ingewikkeld", stelt ze terwijl ze wijst naar een vel met de plaatjes van de meest getelde tuinvogels. "De pimpelmees en de koolmees lijken het meest op elkaar. Dan moet je opletten. De koolmees herken je aan de zwarte streep op zijn borst, een stropdas."

Al binnen een minuut meldt zich de eerste tuinbezoeker. Een merel huppelt over het terras en zorgt voor het eerste potloodstreepje. Daarna duiken twee pimpelmezen op.

Dankzij het grote venster aan de achterzijde van het huis ontsnapt geen enkele hoek van de groene oase in Didam aan het zicht. Deze zaterdag valt er weinig vliegverkeer te melden, concludeert Trudy als de telling halverwege is. "Dat zal door de zachte winter komen. De vogels vinden in de natuur nog volop eten."

Na dertig minuten komt de telling uit op negen vogels, dankzij de pimpel- en de koolmees, de roodborst en de merel. Een stuk minder dan een jaar geleden, toen zich in de Didamse achtertuin 37 vogels meldden en ook de vink, de groenling, de mus en de houtduif hun snavel lieten zien.

Helemaal niet erg, vindt Trudy. "Zo steekt de natuur in elkaar. De ene keer zie je wel wat, de andere keer niet. Maar het blijft geweldig om naar vogels te kijken. Daar geniet ik altijd van."